

Sygn. akt VIII C 2418/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) z siedzibą w P. w (...), wykonującej działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział Č. pojišť'ovna Spółkę Akcyjną Oddział w Polsce w W.

o zapłatę 5.474,94 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki:

a) kwotę 2.798,94 zł (dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt osiem złotych i dziewięćdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

b) kwotę 176 zł (sto siedemdziesiąt sześć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 252,80 zł (dwieście pięćdziesiąt dwa złote i osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nakazuje zwrócić na rzecz powódki ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 344,40 zł (trzysta czterdzieści cztery złote i czterdzieści groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego;

5. nakazuje zwrócić na rzecz pozwanego ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 344,40 zł (trzysta czterdzieści cztery złote i czterdzieści groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

Sygn. akt VIII C 2418/15

UZASADNIENIE

W dniu 27 maja 2015 roku powódka J. K., reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczyła przeciwko (...) z siedzibą w P. w (...), wykonującej działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział Č. pojišť'ovna Spółkę Akcyjną Oddział w Polsce z siedzibą

w W., powództwo o zapłatę kwoty 5.474,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5.298,94 zł od dnia 27 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 176 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 20/21 grudnia 2014 roku w W. dokonano kradzieży samochodu marki M. (...) o nr rej (...) stanowiącego własność powódki. Prowadzone przez organy ścigania dochodzenie zakończyło się umorzeniem, z uwagi na niewykrycie sprawcy przestępstwa. W dniu 23 grudnia 2014 roku kradzież przedmiotowego pojazdu została zgłoszona pozwanemu, z którym powódka miała zawartą umowę ubezpieczenia AC. W dniu 15 stycznia 2015 roku powódka przeniosła prawa do własności pojazdu na rzecz pozwanego, zaś w dniu 23 stycznia 2015 roku pojazd został wyrejestrowany.

Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i w toku postępowania likwidacyjnego ustalił wartość rynkową pojazdu na dzień kradzieży na kwotę 17.500 zł (brutto), którą wypłacono na rzecz powódki w dniu 13 marca 2015 roku, zaś w dniu 26 marca 2017 roku dopłacono na jej rzecz kwotę 1.238,05 zł. Łącznie strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 18.738,05 zł. W dniu 27 marca 2015 roku powódka wezwała pozwanego do dopłaty odszkodowania, które to wezwanie okazało się bezskuteczne.

Powódka podniosła także, że powołany przez nią rzeczoznawca w swojej prywatnej opinii określił wartość rynkową ww. pojazdu na dzień 20 grudnia 2014 roku na kwotę 23.700 zł (brutto). Zdaniem powódki nie można się zgodzić z błędnymi ustaleniami oraz wyliczeniami poczynionymi przez stronę pozwaną w sporządzonej wycenie wartości pojazdu na dzień szkody, która w rezultacie skutkowałą wypłatą zaniżonego odszkodowania, poprzez niezasadne przyjęcie potrąceń w wysokości: 10% za wcześniejsze szkody i naprawy, 5% z uwagi na amerykańską wersję pojazdu i korektę związaną z liczbą właścicieli.

Powódka podniosła, że skradziony pojazd był ubezpieczony u pozwanego z tytułu OC w okresie od 27 października 2014 roku do 26 października 2015 roku, a w następstwie kradzieży pojazd w dniu 23 stycznia 2015 roku został wyrejestrowany co spowodowało zwrot składki z tego tytułu za każdy dzień niewykorzystanego ubezpieczenia, tj. za okres od 23.01-26.10 2015 roku w kwocie 332,40 zł. Z uwagi na opóźnienie w zwrocie przedmiotowej składki, powódce przysługiwały odsetki ustawowe za okres od dnia 23 stycznia 2015 roku do dnia 26 marca 2015 roku w wysokości 4,59 zł; łącznie zatem z tego tytułu powódka winna otrzymać kwotę 336,99 zł. Kwota ta została pomniejszona z wypłaty dokonanej przez pozwanego w dniu 26 marca 2015 roku (1.238,05 zł - 336,99 zł). Z tego względu powódka ustaliła kwotę odszkodowania, którą strona pozwana winna jej dopłacić na kwotę 5.298,94 zł (23.700 zł - 18.401,06 zł) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty.

Nadto powódka wskazała, że przyznana kwota odszkodowania została przekazana przez pozwanego na rachunek bankowy powódki dopiero w dniu 13 marca 2015 roku. Wobec tego, w jej ocenie, zasadnym pozostaje domaganie się od pozwanego zapłaty kwoty 176 zł stanowiącej należność z tytułu skapitalizowanych ustawowych odsetek za opóźnienie w zapłacie wskazanej wyżej kwoty za okres od dnia 27 stycznia 2015 roku (tj. od otrzymania przez powódkę decyzji o wyrejestrowaniu) do dnia 13 marca 2015 roku, z ustawowymi odsetkami od daty wniesienia pozwu do dnia zapłaty.
(pozew k. 2-5)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniosła o oddalenie powództwa

w całości, jednocześnie zaprzeczając wszelkim nieudowodnionym twierdzeniom powódki i twierdzeniom sprzecznym z podniesionymi w odpowiedzi na pozew. Strona pozwana przyznała, że w dniu 27 października 2014 roku strony zawarły umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC oraz umowę ubezpieczenia AC dot. pojazdu marki M. wskazanego w pozwie. W związku ze zmianą numeru rejestracyjnego pojazdu w dniu 20 listopada 2014 roku został zawarty aneks do przedmiotowej umowy, zgodnie z który zastosowanie do umowy miały OWU obowiązujące w dniu zawarcia umowy. W związku ze zgłoszeniem przez powódkę szkody powstałej wskutek kradzieży w/w samochodu, która to kradzież miała miejsce z 20 na 21 listopada 2014 roku, strona pozwana przyjęła odpowiedzialność za szkodę i wypłaciła powódce odszkodowanie w wysokości 18.738,05 zł, która to kwota została wyliczona zgodnie z OWU, w szczególności § 18 oraz z

uwzględnieniem korekty ujemnej zastosowanej z uwagi na kolizję, w której przed kradzieżą uczestniczył przedmiotowy pojazd (ujawnienie ognisk korozji przy podłodze), pochodzenie auta z USA oraz fakt, iż pojazd miał kilku właścicieli. W ocenie strony pozwanej, wyliczona przez nią wartość pojazdu w chwili kradzieży, a tym samym wartość szkody, była prawidłowa. **(odpowiedź na pozew k. 41-43)**

W toku dalszego postępowania pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie. **(protokół rozprawy k. 293-293v, k. 333)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka J. K. była właścicielką samochodu osobowego marki M. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...). W dniu 27 października 2014 roku powódka zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia komunikacyjnego w zakresie OC i AC dotyczącą w/w pojazdu. Powyższa umowa została zawarta na okres od dnia 27 października 2014 roku do dnia 26 października 2015 roku i potwierdzona polisą nr (...). Sumę ubezpieczenia AC określono na kwotę 25.200 zł (brutto). Łączną kwotę składki na rzecz ubezpieczyciela ustalono na kwotę 1.631,30 zł, w tym składkę OC na kwotę 432,90 zł.

W przypadku wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego, po stronie zakładu ubezpieczeń aktualizował się obowiązek wypłaty odszkodowania. Zgodnie z treścią § 18 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) (dalej OWU), znajdującym zastosowanie do umowy ubezpieczenia zawartej przez strony, w przypadku kradzieży odszkodowanie miało zostać ustalone w wysokości wartości pojazdu mechanicznego w dniu powstania szkody, określonej na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki, typu i roku produkcji z uwzględnieniem jego wyposażenia, przebiegu i stanu technicznego, zgodnie z katalogiem E.. Przy czym, zgodnie z § 20 ust. 3 OWU, w razie kradzieży pojazdu mechanicznego, wypłata odszkodowania miała nastąpić po przeniesieniu prawa własności pojazdu na (...), chyba, że P. zrzeknie się tego uprawnienia.

Wobec zmiany nr rejestracyjnego w/w pojazdu w dniu 20 listopada 2014 roku zawarto aneks do umowy ubezpieczenia nr (...), która z chwilą jego zawarcia dotyczyła pojazdu M. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) stanowiącego własność J. K.. **(dowód: wniosek do polisy ubezpieczeniowej k. 55, polisa k. 54, certyfikat OC k. 56, aneks do umowy nr (...) k. 57, wniosek k. 58, certyfikat OC k. 59, OWU k. 63-88, okoliczności bezsporne)**

W nocy z 21 na 22 grudnia 2014 roku przedmiotowy pojazd został skradziony, zaś powódka zgłosiła ten fakt organom ścigania. Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2014 roku Prokuratura Rejonowa W.-M. w W. umorzyła dochodzenie w sprawie kradzieży, z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa. **(dowód: postanowienie k. 13, okoliczności bezsporne)**

W dniu 23 grudnia 2014 roku powódka zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi, a sprawie nadano nr (...)_1. W dniu 15 stycznia 2015 roku pomiędzy powódką a stroną pozwaną została zawarta umowa przeniesienia własności przedmiotowego pojazdu, a następnie decyzją z dnia 23 stycznia 2015 roku pojazd został wyrejestrowany z ewidencji pojazdów, o czym pozwany został poinformowany z dniem 27 stycznia 2017 roku. **(dowód: kserokopia umowy przeniesienia własności pojazdu k. 14-14v, kserokopia decyzji k. 15, okoliczności bezsporne)**

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, ubezpieczyciel ustalił wysokość odszkodowania na kwotę 17.500 zł (brutto), która została zaksięgowana na rachunku bankowym powódki w dniu 13 marca 2015 roku.

Następnie pozwany dopłacił kwotę 1.238,05 zł, która została zaksięgowana na rachunku bankowym powódki w dniu 26 marca 2015 roku, w tym dokonał zwrotu na rzecz powódki składki ubezpieczeniowej z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą nr (...).

Z tej kwoty powódka zaliczyła 336,99 zł na poczet należnego jej zwrotu składki ubezpieczeniowej OC za niewykorzystany okres ubezpieczenia (332,40 zł) oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w wypłacie składki za okres od dnia 23 stycznia 2015 roku do dnia 26 marca 2015 roku w wysokości 4,59 zł (1.238,05 zł - 336,99 zł). (Powódka przyjęła przy tym zaliczeniu, że z uwagi na to, iż skradziony pojazd był ubezpieczony u pozwanego z tytułu OC w okresie

od 27 października 2014 roku do 26 października 2015 roku, a w następstwie kradzieży pojazd w dniu 23 stycznia 2015 roku został wyrejestrowany co spowodowało zwrot składki z tego tytułu za każdy dzień niewykorzystanego ubezpieczenia, tj. za okres od 23.01-26.10 2015 roku w kwocie 332,40 zł. Powódka przyjęła ponadto, że z uwagi na opóźnienie w zwrocie przedmiotowej składki, przysługiwały jej odsetki ustawowe za okres od dnia 23 stycznia 2015 roku do dnia 26 marca 2015 roku w wysokości 4,59 zł; łącznie zatem z tego tytułu powódka winna otrzymać kwotę 336,99 zł).

Łącznie tytułem odszkodowania powódka otrzymała zatem od pozwanego kwotę 18.401,06 zł. **(kserokopia zawiadomienia o wypłacie odszkodowania k. 19, kserokopia wydruku potwierdzającego dokonanie przelewów k. 20, okoliczności bezsporne)**

Powódka zakwestionowała dokonaną przez rzeczoznawcę pozwanego wycenę szkody oraz wezwała pozwanego do dopłaty odszkodowania w kwocie 6.532,40 zł, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. **(dowód: kserokopia pisma wraz z dowodem nadania k. 26-26v, okoliczności bezsporne)**

W dniu kradzieży (20 grudnia 2014 roku) wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu wynosiła 21.200 zł brutto. Pojazd marki M. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) standardowe wyposażenie, przy czym jak wynika z informacji zawartych w numerze identyfikacyjnym nadwozia pojazdu – był on wyprodukowany na rynek USA. Pojazd ten nie posiadał wyposażenia o wyższym standardzie, aniżeli te pojazdy, które przeznaczono do sprzedaży na rynku europejskim. Pojazd w dniu szkody nie posiadał nie naprawionych uszkodzeń, przy czym jak wynikało z zawartej dokumentacji w aktach sprawy – uczestniczył przed zaistnieniem szkody w dwóch zdarzeniach drogowych, których następstwem było zakwalifikowanie do wymiany m.in. pasa tylnego, zderzaka tylnego oraz błotnika przedniego prawego. **(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego inż. P. K. k. 299-310)**

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powódce kwoty dochodzonej pozwem. **(okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiła także opinia biegłego sądowego z zakresu analizy i rekonstrukcji wypadków drogowych, wyceny, naprawy i eksploatacji pojazdów samochodowych inż. P. K.. Oceniając pisemną opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej wniosków, bowiem jest ona rzetelna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący wyjaśnia budzące wątpliwości kwestie. Ponadto żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłego - nie zgłosiła żadnych zarzutów do opinii, nie wносиła o wezwanie biegłego na rozprawę celem ustnego wyjaśnienia opinii bądź też o dopuszczenie dowodu z pisemnej opinii uzupełniającej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowie ubezpieczenia (art. 805 k.c. i następane) oraz postanowienia zawartej przez strony umowy ubezpieczenia Autocasco, w tym postanowienia OWU.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

Strony w umowie ubezpieczenia określają zdarzenia, których wystąpienie skutkuje obowiązkiem zakładu ubezpieczeń wypłaty odszkodowania, oraz zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w ramach zawartej umowy ubezpieczenia.

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie jest fakt powstania po stronie powódki określonej szkody majątkowej w postaci kradzieży należącego do niej pojazdu marki M.. Pozwany nie kwestionował w toku sprawy objęcia należącego do powódki pojazdu ochroną ubezpieczeniową w zakresie Autocasco na podstawie umowy ubezpieczenia komunikacyjnego i w związku z powyższym dokonał na jej rzecz wypłaty odszkodowania w ustalonej przez siebie wysokości. Tym samym ubezpieczyciel uznał, iż spełnione zostały przesłanki z art. 805 § 1 i 2 k.c.

Z wypłaconą kwotą nie zgodziła się powódka, twierdząc, iż powinna ona zostać podwyższona o 5.298,94 zł, bowiem pozwany zakład ubezpieczeń zaniżył wartość pojazdu (błędnie przyjął korektę z tytułu wcześniejszych szkód i napraw oraz korektę związaną z wersją pojazdu na rynek amerykański i związaną z liczbą właścicieli).

Osią sporu w niniejszej sprawie była zatem jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, tj. wartość pojazdu w dniu kradzieży.

W oparciu o pisemną opinię biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdowej, Sąd ustalił, że w dniu zdarzenia, tj. w dniu 20 grudnia 2014 roku wartość należącego do powódki pojazdu mechanicznego wynosiła 21.200 zł brutto. Jak już wskazano wyżej, Sąd ocenił przedmiotową opinię sądową jako wiarygodną i zasługującą na uwzględnienie. Nadto żadna ze stron postępowania po jej sporządzeniu nie zgłosiła żadnych zarzutów, nie wносиła także o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego bądź też o wezwanie biegłego na rozprawę celem zadania pytań biegłemu.

Tym samym, w ocenie Sądu, wartość pojazdu w dniu kradzieży, a w efekcie wysokość wypłaconego odszkodowania winna wynosić 21.200 zł. Skoro zaś pozwany wypłacił powódce tytułem odszkodowania kwotę 18.401,06 zł, niedopłata wynosi 2.798,94 zł.

Zgodnie z brzmieniem § 18 OWU w przypadku kradzieży odszkodowanie jest ustalane w wysokości wartości pojazdu mechanicznego w dniu powstania szkody, określonej na podstawie notowań rynkowych danej marki, typu i roku produkcji z uwzględnieniem jego wyposażenia, przebiegu i stanu technicznego, zgodnie z katalogiem E..

Skoro strony w umowie ubezpieczenia wskazały (...) jako katalog na podstawie którego miała być dokonywana ocena wartości pojazdu, tym samym przy określaniu wysokości należnego powodowi odszkodowania winna zostać uwzględniona kwota wyliczona przez biegłego sądowego przy uwzględnieniu właśnie tego systemu eksperckiego, a nie innego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uwzględnił powództwo w części i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.798,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (pkt 1a sentencji wyroku).

Zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, przy czym od 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie.

Zgodnie zaś z § 20 pkt 3 OWU odszkodowanie z tytułu kradzieży pojazdu mechanicznego pozwany winien wypłacić po przeniesieniu prawa własności pojazdu, co nastąpiło 15 stycznia 2015 roku, toteż zasadnym pozostawało żądanie powódki w zakresie zasądzenia na jej rzecz kwoty 176 zł stanowiącej skapitalizowane odsetki za opóźnienie od kwoty odszkodowania w wysokości 17.500 zł wypłaconego przez pozwanego dopiero w dniu 13 marca 2015 roku, gdy jednocześnie powziął on informację o wyrejestrowaniu przedmiotowego pojazdu w dniu 27 stycznia 2015 roku. Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki wskazaną wyżej kwotę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2015 roku (daty wniesienia powództwa do Sądu) do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (pkt 1b sentencji wyroku).

Zgodnie zresztą z przepisem art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W przedmiotowej sprawie powódka zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi w dniu 23 grudnia 2014 roku, tym samym nie może być wątpliwości, że żądanie odsetek od kwoty 17.500 zł, jak i od kwoty żądanej pozwem i zasądzonej w pkt 1a wyroku, od dnia 27 stycznia 2015 roku było tym bardziej uzasadnione (termin ten nie naruszał ani postanowienia § 20 pkt 3 OWU, ani przepisu art. 817 § 1 k.c.).

Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, jako nieuzasadnione co do wysokości, ze względów wskazanych powyżej.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł dokonując ich stosunkowego rozdzielenia, na podstawie art. 100 k.p.c., co było uzasadnione faktem, że żądanie powódki zostało uwzględnione w części. Powódka żądała zasądzenia na jej rzecz kwoty 5.474,94 zł, a zasadzono kwotę 2.974,94 zł (2.798,94 zł + 176 zł) (powódka wygrała zatem proces w 54 %, a przegrała w pozostałej części).

Powódka poniosła łącznie 1.722,60 zł tytułem kosztów procesu, które obejmowały: opłatę od pozwu w kwocie 250 zł, koszty zastępstwa procesowego wykonywanego przez adwokata w wysokości 1200 zł - § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł i 255,60 zł z tytułu wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

Pozwany poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 1.472,60 zł, które obejmowały: koszty zastępstwa procesowego wykonywanego przez radcę prawnego w wysokości 1.200 zł - § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł i 255,60 zł z tytułu wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

Powódka wygrała spór w 54 %, a przegrała w 46 %, winna więc ponieść z tytułu kosztów procesu 46 % ogólnej sumy poniesionych przez obie strony kosztów (46% z 3.195,20 zł), a pozwany przegrał spór w 54%, stąd powinien ponieść z tytułu kosztów procesu 54% z ogólnej sumy 3.195,20 zł, czyli 1.725,40 zł. Wobec faktycznego poniesienia przez strony wymienionych wyżej kwot (powódka 1.722,60 zł, pozwany 1.472,60 zł), kwota 252,80 zł podlegała zasądzeniu od pozwanego na rzecz powódki (1.725,40 zł - 1.472,60 zł = 252,80 zł).

Jednocześnie Sąd nakazał zwrócić zarówno powódce, jaki pozwanemu, ze środków Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi niewykorzystaną zaliczkę na wydatki związane wynagrodzeniem biegłego w kwocie po 344,40 zł (każda ze stron uiściła na poczet wynagrodzenia biegłego kwotę 600 zł, zaś wynagrodzenie wyniosło łącznie kwotę 511,20 zł, a z zaliczek uiszczonych przez strony pobrano po 255,60 zł) (600 zł - 255,60 = 344,40 zł).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.

\